

У име Оца и Сина и Светога Духа

Празник Цвети, браћо и сестре, један је од великих Господњих празника који Црква прославља током године. Празник Цвети је посебан дан, јер има многе поруке које нам преко тога празника Господ шаље.

Пре свега, јуче када је Господ васкрсао Четвородневног Лазара та вест се брзо пронела по целом граду Јерусалиму, и чувши да Исус иде у Јерусалим из Витаније народ је одушевљено га дочекао кличући му: „Осана! Благословен који иде у име Господње!“ И дочекали су га са цвећем, са палмовим гранама, са радошћу, са клицањем. А исти тај народ како је превртљив, како је променљив, кроз три дана исти тај народ викаће: „Распни га! Распни га!“ Тиме Господ показује да се много не ослањамо на људе, да се не поносимо када нас хвале, јер после похвале може доћи и оно најгоре.

Господ је овим празником и својим уласком у Јерусалим, када су нарочито деца клицала: „Осана!“, показао у ствари своје смирење, јер је кренуо Он на пут страдања, на пут ка Голготи - тамо где ће бити разапет на крсту и где ће бити сахрањен. Припремао је Он Своје ученике за ове дане. Говорио им је унапред шта ће Га снаћи у Јерусалиму. Ученици нешто су схватили, нешто нису схватили, али каже Свето Писмо, када је васкрсао из мртвих онда су разумели да је то за Њега писано и да су Га зато тако дочекали, јер каже свети пророк неколико стотина година пре доласка Господа Христа: „Радуй се кћери сионска, ево Цар твој иде јашући на магарету“. Тиме је предсказан и пророкован овај данашњи празник, овај дан, и ученици су тек схватили да је то било проречено за Њега, за њиховог Учитеља, када је Он васкрсао из мртвих.

Тај догађај, браћо и сестре, довео је многе људе у Јерусалим, из разних крајева Палестине тада и целог света, јер се приближавао и празник Пасхе јеврејске, када су сви они који су исповедали ту веру долазили у Јерусалим као на неки хаџилук, као на хаџ, да би се тамо принеле потребне жртве и да би се извршиле потребне молитве.

Господ је Својим дивним учењем, Својим речима, Својим чудима припремио народ да Га прихвате и када долази у слави, да Га не одбаце и када је понижен, када је разапет на крсту, него да Га и тада прихвате и да остану верни Њему, као што је остао веран Његов љубљени ученик Свети Јован Богослов, који је и под крстом Његовим био заједно са Светом Богородицом.

Данашњи велики празник, браћо и сестре, и нама даје, данашњим хришћанима, даје нам поруку да следимо Господа нашега на свим Његовим путевима и стазама, било да су то оне у слави, било да су у понижењу. Јер Господ је рекао на једноме месту молећи се Оцу Своме Небескоме: „Оче, хоћу да оне које си ми дао буду тамо где сам ја“. Многи сматрају да треба да буду са Њим само у Царству Небескоме. У ствари, ове речи значе да треба да будемо стално са Њим - и на Његовој Голготи, и на Његовом страдању, и да будемо увек са Њим да бисмо онда могли да будемо са Њим и у Његовој Небеској Слави.

Нека би Господ примио данашње свете молитве и дао и нама снаге да наредне дане пратимо Господа нашега на путу Његовог страдања, од Јерусалима до Голготе, и да будемо са Њим под Његовим крстом да бисмо са Њим били и на дан Светога и Славнога Васкрсења, и да би нас Он као такве Своје верне слуге примио у Царство Своје Небеско када дође време да одавде пођемо, да бисмо и ми тамо са Свима Светима славили Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и кроза сву вечност. Амин.